

[Stegger Nielsen.]

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

P. A. Poulsen (Stenderup): Jeg kan egentlig begynde med at slutte mig til det, som det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen sluttede med at udtale: Ser man det Lovforslag, som vi her har til Behandling, i Forhold til andre Lovforslag om Tjenestemandslønninger, vil jeg som Lærer gerne være med til at erkende, at Folkeskolens Lærere ingenlunde er blevet forfordelt. Vel er det sandt, at Lovforslaget ikke svarer til de af Lærernes Organisationer fremsatte Ønsker, men det betyder dog en afgørende Forbedring af Standens økonomiske Stilling. Lærerne har hidtil været daarligt lønede; den Betydning for vort Samfund, som alle har været enige om at tillægge Standen, har aldrig faaet tilsvarende økonomisk Udtryk. Det er sandt, hvad der ogsaa har været slaaet paa adskillige Gange, ogsaa af Ordførere her i Dag, at Lærernes Placering ved Lønningsloven af 1931 var for lav i Forhold til Gerningens Betydning og Ansvar, og siden da er Kravene til Lærernes Uddannelse vokset betydeligt, ligesom en Lærer jo stadig maa søge at dygtiggøre sig, hvis han skal staa paa Højde med de Krav, der stilles. Alle disse Forhold har Kommissionen haft Øje for, og det har været en Tilfredsstillelse at lægge Mærke til, at man fra alle Sider har vist Forstaaelse for den Lovgivning, der her finder Sted, ligesom den højtærede Undervisningsminister i sin Fremsettelsestale i Folketinget, som jeg læste igennem, udtrykte sin Glæde over, at den danske Lærerstand nu i lønningsmæssig Henseende blev placeret paa en Maade, der bedre end før svarede til Lærernes ansvarsfulde Gerning.

Jeg finder slet ikke Anledning til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder; dels har Lønningskommissionen paa en dygtig og forstaaende Maade søgt at bringe dette Lovforslag i Overensstemmelse med andre Lønningsforslag af lignende Art, dels har nu bagefter et Folketingsudvalg sammen med den højtærede Minister søgt at file Lovforslaget til, og det er efter min Mening lykkedes saa godt, at det hele nu ligger i et godt og sundt Leje.

Ogsaa jeg kunde have Lyst til at takke for § 7, hvis Bestemmelser gør det lettere for en Lærer at komme paa Kursus.

At der kan være Forhold, hvorom der er delte Meninger, er ikke saa underligt, da et saadant Lovforslag jo berører mange

forskellige Forhold og Interesser, men, som jeg har sagt, er der gjort et godt Arbejde for at vise Forstaaelse og Imødekommenhed.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at udtrykke min Tilfredshed med § 26 i den Affattelse, som den nu har faaet efter Folketingsudvalgets Indstilling, og som er tiltraadt af Ministeren, idet Fra- draget for Tjenestebolig bliver som hidtil med den Forhøjelse, som følger af de fastsatte Bestemmelser; og Lærerne undgaar at yde de 40 pCt. til Boligens indre Vedligeholdelse, som var foreslaaet af Kommissionen, en Ordning, som, hvis den var blevet gennemført, kunde have skabt Vanskeligheder og Misforstaaelser, hvilket nødigt maa ske, da Lærergerningen er en Gerning, hvor man lever Folk saa nær ind paa Livet, at Ting, der kan siges at være Gerningens uvæddkommende, ikke maa blandes ind og komme til at øve Tryk eller Modtryk. Man har forstaaet dette, at et Lærerhjem er noget af et Samlingssted, hvor Folk kommer og gaar. Er der Fest i Skolen, eller Ungdommen samles til Aftenskole el. lign., ja, saa staaar altid Døren til Læreren Hjem aaben, og saadan skal det ogsaa være. Det er Forstaaelsen af det, jeg ser honoreret i den omtalte Bestemmelse, og det tør jeg sige at de fleste af Lærerne vil forstaa og paaskønne.

Jeg har før omtalt Kommissionens dygtige og til alle Sider hensyntagende Arbejde, og jeg kan i denne Forbindelse ikke afholde mig fra at ramme en Pæl igennem en Paastand, jeg har set fremført i et Fagblad for Lærere. En Indsender, en Lærer, udtrykker her sin Misfornøjelse med, at Kommissionen — og det skulde vist særligt være de Konservative inden for den — havde slidt bravt for at faa de højestlønnede tildelt saa stort et Tillæg som muligt. En saadan Paastand er ganske grebet ud af Luften, idet Forholdet jo er det stik modsatte, nemlig, at de Konservative i Lønningskommissionen foreslog, at der blev indskudt dels et Reguleringstillæg lig et Interval fra 3 000 Kr. — det vil sige Grundløn 2 040 Kr. plus Alderstillæg —, dels et Interval fra 6 000 Kr. — det vil sige Grundløn 4 800 Kr. m. m. Det første Tillæg kunde ikke gennemføres, da det vilde koste 12—13 Mill. Kr., medens det sidste Tillæg, der koster ca. 5 Mill. Kr., blev tiltraadt af hele Kommissionen; dette betyder, at Lærere paa Slutløn og opefter faar 240 Kr. mere om Aaret, end de ellers vilde have faaet, og der er vel ingen, der vil paastaa, at Lærerne hører til de højestlønnede.

Jeg skal slutte mit Indlæg med endnu en Gang at takke for Lovforslaget i den